

**CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE**

3 juin 2004

PROPOSITION DE LOI**portant création d'un Observatoire des
violences conjugales et familiales**

(déposée par Mme Joëlle Milquet,
M. Melchior Wathelet et
Mme Catherine Doyen-Fonck)

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Développements	4
3. Proposition de loi	8

**BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

3 juni 2004

WETSVOORSTEL**tot oprichting van een Waarnemingscentrum
voor huiselijk geweld**

(ingediend door mevrouw Joëlle Milquet, de
heer Melchior Wathelet en
mevrouw Catherine Doyen-Fonck)

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Toelichting	4
3. Wetsvoorstel	8

<i>cdH</i>	: Centre démocrate Humaniste
<i>CD&V</i>	: Christen-Democratisch en Vlaams
<i>ECOLO</i>	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
<i>FN</i>	: Front National
<i>MR</i>	: Mouvement Réformateur
<i>N-VA</i>	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
<i>PS</i>	: Parti socialiste
<i>sp.a - spirit</i>	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
<i>VLAAMS BLOK</i>	: Vlaams Blok
<i>VLD</i>	: Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :		Afkortingen bij de nummering van de publicaties :	
<i>DOC 51 0000/000</i> :	Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	<i>DOC 51 0000/000</i> :	Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
<i>QRVA</i> :	Questions et Réponses écrites	<i>QRVA</i> :	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
<i>CRIV</i> :	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)	<i>CRIV</i> :	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
<i>CRABV</i> :	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	<i>CRABV</i> :	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
<i>CRIV</i> :	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	<i>CRIV</i> :	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
<i>PLEN</i> :	Séance plénière	<i>PLEN</i> :	Plenum
<i>COM</i> :	Réunion de commission	<i>COM</i> :	Commissievergadering

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
 Commandes :
 Place de la Nation 2
 1008 Bruxelles
 Tél. : 02/ 549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
 www.laChambre.be
 e-mail : publications@laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
 Natieplein 2
 1008 Brussel
 Tel. : 02/ 549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
 www.deKamer.be
 e-mail : publicaties@deKamer.be

RÉSUMÉ

Le droit consacre le respect de l'intégrité physique et psychique de la personne et de ce fait, la violence au sein du couple est réprimée pénalement. Cependant, le fait que ces infractions se déroulent au sein de la famille constitue une problématique particulière et requiert donc une approche multidisciplinaire (politique judiciaire, sociale, santé publique, etc.). La présente proposition a donc pour objet la création, auprès du SPF Justice, d'un centre indépendant, situé à Bruxelles et dénommé «Observatoire des violences conjugales et familiales». Celui-ci aurait notamment pour tâches de récolter toutes les informations en la matière et de les traiter scientifiquement, d'accueillir les victimes et de formuler d'initiative ou à la demande des autorités publiques intéressées des avis ou recommandations en vue d'améliorer les moyens de lutte contre ces violences conjugales et familiales

SAMENVATTING

De eerbiediging van de fysieke en psychische integriteit van de persoon is verankerd in het recht, waardoor geweld binnen het koppel strafrechtelijk strafbaar is. Dat die strafbare feiten binnen het gezin worden gepleegd maakt die problematiek echter bijzonder en vereist dus een multidisciplinaire aanpak (justitieel beleid, sociaal beleid, volksgezondheid enzovoort). Dit wetsvoorstel beoogt derhalve de oprichting, bij de FOD Justitie, van een onafhankelijk centrum, gevestigd in Brussel en genaamd «Waarnemingscentrum voor huiselijk geweld». De taken van dat centrum zouden er onder meer in bestaan alle informatie terzake bijeen te brengen en wetenschappelijk te verwerken, de slachtoffers op te vangen en op eigen initiatief of op verzoek van de belanghebbende overheid adviezen of aanbevelingen te formuleren teneinde de middelen ter bestrijding van huiselijk geweld te verbeteren.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La reconnaissance de l'existence d'une violence à caractère sexué, c'est-à-dire d'une violence qui s'exerce ou se subit en fonction de l'appartenance à un sexe, a considérablement progressé aux cours des dernières décennies, sous l'effet de plusieurs dynamiques : avancées du féminisme, avancées de la conception universaliste des droits humains, actions d'ONG, études scientifiques, sensibilisation des pouvoirs publics, travaux des institutions internationales.

A cet égard, le lien entre le statut inégal réservé aux femmes et la violence à leur encontre a été, pour la première fois mis, en évidence lors de la conférence mondiale consacrée à la situation des femmes en 1975 à Mexico city. La première Convention sur l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes a été adoptée par l'Assemblée générale des Nations Unies en décembre 1979. La violence conjugale s'inscrit parfaitement dans ce cadre étant donné qu'il s'agit d'une violence qui heurte le principe d'égalité des femmes et des hommes parce que ce sont essentiellement des femmes qui la subissent (98% de femmes contre 2% d'hommes).

En 1995, la quatrième Conférence mondiale sur les femmes qui s'est déroulée à Pékin a adopté une plateforme d'actions identifiant la lutte contre la violence à l'égard des femmes comme un des douze domaines d'actions stratégiques où des actions doivent être prises par les gouvernements, la société civile (ONG et partenaires sociaux) et par les organisations internationales et régionales. Les engagements pris au cours de cette conférence ont fait l'objet d'une évaluation au cours d'une session extraordinaire de l'Assemblée générale des Nations Unies, intitulée «Les femmes en l'an 2000 : égalité des sexes ; développement et paix pour le XXIe siècle», qui s'est déroulée à New York du 5 au 10 juin 2000.

Au cours de cette conférence, la Belgique s'est engagée à considérer comme prioritaire la lutte contre la violence domestique, contre le viol marital et à mettre en œuvre des actions visant à éliminer la violence à l'égard des femmes. Ce même document final rappelle également «*l'intérêt d'élaborer et d'appliquer à tous les niveaux appropriés des plans d'action visant à éliminer la violence à l'égard des femmes*».

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het bestaan van gendergerelateerd geweld, dat wil zeggen van geweld dat men pleegt of ondergaat als gevolg van het behoren tot een bepaald geslacht, is in de loop van de jongste decennia almaar meer erkend onder de invloed van verschillende factoren : de vooruitgang van het feminisme, de vooruitgang van de opvatting dat de mensenrechten universeel zijn, acties van NGO's, wetenschappelijk onderzoek, een bewustmaking van de overheid, werkzaamheden van internationale instellingen.

In dat opzicht werd het verband tussen de ongelijke status van de vrouwen en jegens hen gepleegd geweld voor het eerst voor het voetlicht gebracht tijdens de Wereldconferentie van 1975 in Mexico die aan de situatie van de vrouwen was gewijd. De Algemene Vergadering van de Verenigde Naties heeft in december 1979 het eerste verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen goedgekeurd. Huiselijk geweld past perfect in dat kader aangezien het gaat om een geweldsvorm die in strijd is met het principe van de gendergelijkheid omdat vooral de vrouwen er slachtoffer van zijn (98 % vrouwen tegen 2 % mannen).

In 1995 heeft de in Peking gehouden vierde Wereldconferentie over vrouwen de strijd tegen op vrouwen gepleegd geweld onderkend als één van de twaalf strategische actiedomeinen waarin de regeringen, het maatschappelijk middenveld (NGO's en sociale partners) en de internationale en regionale instellingen acties moeten ondernemen. De tijdens die conferentie aangelegane verbintenissen werden geëvalueerd tijdens een van 5 tot 10 juni 2000 te New York gehouden buitengewone zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, onder de titel «Vrouwen 2000 : gelijkheid tussen de geslachten, ontwikkeling en vrede voor de éenentwintigste eeuw».

België heeft er zich tijdens die conferentie toe verbonden de strijd tegen huiselijk geweld en verkrachting door de echtgenoot als prioritair aan te merken en acties op het getouw te zetten die ertoe strekken geweld ten aanzien van vrouwen te bannen. Hetzelfde slotdocument wijst tevens op «*l'intérêt d'élaborer et d'appliquer à tous les niveaux appropriés des plans d'action visant à éliminer la violence à l'égard des femmes*».

Pour avoir des indicateurs de tendance au niveau belge, il faut se référer à des études effectuées ponctuellement et la plus récente est celle menée en 1998, sous la direction du professeur Bruynooghe, du Centre Universitaire du Limbourg.

Cette étude confirme que l'essentiel de la violence vécue par les femmes est intra-familiale : 68,1% des femmes interviewées ont déclaré avoir connu la violence physique ou sexuelle. Dans 76% des cas, la violence physique dont les femmes font état est intra-familiale, et dans 28% des cas, elle est attribuée au partenaire. Le pourcentage de femmes se déclarant victimes de violence physique ou sexuelle grave de la part du partenaire est de 13,4%. En outre, le professeur Bruynooghe confirmait également la présence de violence conjugale dans tous les milieux sociaux mais soulignait toutefois la précarité comme facteur de risque principal.

Cantonnées dans la sphère privée, les violences à l'égard des femmes sont longtemps restées «invisibles», séquelles d'un paternalisme qui ne reconnaissait que «dominés» et «dominants», fondées, dans toutes les couches sociales sur un traitement inégal des individus qui constituent la famille. Alors que notre société est révoltée par l'enfance martyre, elle reste pourtant relativement tolérante à l'égard des violences faites aux femmes et n'a pas encore réellement pris conscience de leurs coûts humains et économiques.

Le droit consacre le respect de l'intégrité physique et psychique de la personne et de ce fait, la violence au sein du couple est réprimée pénalement. Cependant, le fait que ces infractions se déroulent au sein de la famille constitue une problématique particulière et requiert donc une approche multidisciplinaire (politique judiciaire, sociale, santé publique, etc.).

La violence conjugale est un phénomène important qui témoigne de manière symptomatique, de ce que la violence à l'égard des femmes résulte du statut inférieur qui leur est encore trop souvent réservé et de la persistance de schémas socioculturels sexistes. Cette violence est d'autant plus forte que l'isolement de la victime est grand. Elle a des effets sur la santé des femmes et des enfants. Les enfants sont également à considérer comme des victimes, même si la violence n'est pas dirigée contre eux directement.

La violence est donc définie comme *«toute utilisation de la force, qu'elle soit verbale ou physique, toute contrainte ou privation dangereuse pour la santé s'exer-*

Om te weten wat de tendensen zijn in België moeten men zich beroepen op gerichte onderzoeken, waarvan dat van 1998 onder leiding van professor Bruynooghe van het Limburgs Universitair Centrum het meest recente is.

Dat onderzoek bevestigt dat de vrouwen vooral binnen het gezin het slachtoffer zijn van geweld : 68,1 % van de ondervraagde vrouwen heeft verklaard het slachtoffer te zijn geweest van fysiek of seksueel geweld. In 76 % van de gevallen heeft het fysiek geweld plaatsgehad binnen het gezin en in 28 % van de gevallen is de geweldpleger de partner. 13,4 % van de vrouwen verklaart het slachtoffer te zijn van ernstig fysiek of seksueel geweld vanwege hun partner. Bovendien heeft professor Bruynooghe ook bevestigd dat in alle sociale lagen huiselijk geweld wordt gepleegd, maar zij heeft er evenwel op gewezen dat de bestaansonzekerheid de voornaamste risicofactor is.

Geweld ten aanzien van vrouwen is beperkt tot de privé-sfeer en is daarom lang «onzichtbaar» gebleven als uitloper van een paternalisme dat alleen «dominanten» en «gedomineerden» kende. In alle sociale lagen berust dat geweld op een ongelijke behandeling van de individuen die het gezin vormen. Hoewel onze samenleving met afschuw reageert ten aanzien van kindermishandeling blijft ze nochtans vrij tolerant ten opzichte van geweld tegen vrouwen en is ze zich nog niet echt bewust van de menselijke en economische kosten waarmee het gepaard gaat.

De eerbiediging van de fysieke en psychische integriteit van de persoon is verankerd in het recht, waardoor geweld binnen het koppel strafrechtelijk strafbaar is. Dat die strafbare feiten binnen het gezin worden gepleegd maakt die problematiek echter bijzonder en vereist dus een multidisciplinaire aanpak (justitieel beleid, sociaal beleid, volksgezondheid enzovoort).

Huiselijk geweld is een belangrijk verschijnsel dat op symptomatische wijze aantoont dat geweld tegen vrouwen voortvloeit uit de lagere status die ze nog al te vaak krijgen en uit het voortbestaan van seksistische sociaal-culturele rolpatronen. Die vorm van geweld heeft des te grotere consequenties omdat het slachtoffer er alleen voor staat. Hij heeft gevolgen voor de gezondheid van de vrouwen en van de kinderen. Ook de kinderen moeten als slachtoffer worden beschouwd, zelfs als het geweld niet rechtstreeks tegen hen is gericht.

Geweld wordt omschreven als ieder gebruik van zowel verbale als fysieke kracht, iedere dwang of voor de gezondheid gevaarlijke ontzegging ten aanzien van

çant à l'égard d'une femme ou d'une fille, qui entraîne un préjudice physique ou psychologique, humilie ou entraîne une privation arbitraire de liberté et perpétue la subordination féminine ¹».

La violence conjugale est donc un phénomène précis qui appelle des réponses urgentes telles que la création d'un Observatoire belge des violences conjugales et familiales.

La présente proposition a donc pour objet la création, auprès du SPF Justice, d'un centre indépendant, situé à Bruxelles et dénommé «Observatoire des violences conjugales et familiales».

Cet Observatoire des violences conjugales et familiales poursuit différentes missions complémentaires les unes des autres.

Premièrement, il a pour tâche de récolter toutes les informations en la matière, de les traiter scientifiquement et de produire sur base des informations recueillies tant auprès des médecins, que des parquets ou des associations, des statistiques annuelles qui seront utilisées afin de cerner au mieux les différents paramètres de la violence conjugale et familiale (identification du profil des victimes, causes des violences,...).

Deuxièmement, l'Observatoire est chargé d'une part de l'accueil et de l'information du grand public et d'autre part de l'information de première ligne de toute personne qui en fait la demande sur ses droits et ses obligations avant de diriger celle-ci vers les associations compétentes en la matière.

Troisièmement, l'Observatoire est tenu de formuler d'initiative ou à la demande des autorités publiques intéressées des avis ou recommandations en vue d'améliorer les moyens de lutte contre la violence (modifications législatives utiles, améliorations des procédures en place, coordination des initiatives prises en la matière,...).

Enfin, l'Observatoire peut «initier» un accord de coopération conclu avec les communautés en ce qui concerne l'organisation d'actions de prévention.

Afin d'accomplir ses missions, l'Observatoire peut notamment faire appel à des expertises extérieures, consulter les associations actives en ce domaine et

¹ Définition avancée dans la brochure «Violences dans les relations amoureuses» éditée par la Communauté française en 2002.

een vrouw of een meisje, welke lichamelijke of psychische schade berokkent, vernedert of een arbitraire vrijheidsberoving met zich brengt en de ondergeschiktheid van de vrouw in stand houdt¹.

Huiselijk geweld is dus een specifiek fenomeen waarvoor dringend oplossingen moeten worden aangereikt, zoals de oprichting van een Waarnemingscentrum voor huiselijk geweld.

Dit wetsvoorstel beoogt derhalve de oprichting, bij de FOD Justitie, van een onafhankelijk centrum, gevestigd in Brussel en genaamd «Waarnemingscentrum voor huiselijk geweld».

Dat Waarnemingscentrum voor huiselijk geweld streeft diverse, elkaar aanvullende doelstellingen na.

Ten eerste behoort het tot de taken van het centrum alle informatie over dat onderwerp in te zamelen, die informatie wetenschappelijk te verwerken en de aldus bij de artsen, de parketten of verenigingen ingezamelde informatie, jaarlijks statistisch in kaart te brengen. Die statistische gegevens zullen dan worden aangewend om de diverse, voor huiselijk geweld geldende parameters optimaal in beeld te brengen (identificatie van het slachtofferprofiel, geweldsoorzaken, ...).

Tweede taakstelling van het Waarnemingscentrum: de opvang en voorlichting van het grote publiek en het verstrekken, aan iedere persoon die daarom verzoekt, van eerstelijnsinformatie omtrent zijn rechten en plichten vooraleer de betrokkene naar de terzake bevoegde verenigingen door te verwijzen.

Een derde taak van het Waarnemingscentrum bestaat erin op eigen initiatief dan wel op verzoek van de belanghebbende overheidsinstanties, adviezen of aanbevelingen aan te reiken om tot een meer accurate aanpak van geweld te komen (de terzake nuttige wetswijzigingen, verbeteringen van de vigerende procedures, coördinatie van de in dat opzicht genomen initiatieven, ...).

Ten slotte kan het Waarnemingscentrum een impuls geven tot het sluiten van een samenwerkingsakkoord met de gemeenschappen over de organisatie van de preventie-initiatieven.

Om die taken naar behoren te vervullen, kan het Waarnemingscentrum onder meer een beroep doen op *knowhow* van externe deskundigen, te rade gaan bij in

¹ Omschrijving die wordt aangegeven in de brochure «Violences dans les relations amoureuses», uitgegeven door de Franse Gemeenschap in 2002.

des personnes dites «ressources» dont l'audition est utile pour l'avancement de tel ou tel dossier. Toutes ces personnes sont soumises au respect de l'article 458 du Code pénal relatif au secret professionnel.

Pratiquement, l'Observatoire comprend un conseil d'administration et une direction dont les compétences sont fixées par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres. Le conseil d'administration dispose de tous les pouvoirs nécessaires au fonctionnement de l'Observatoire et à l'exécution de ses missions. Il a notamment pour tâche de déterminer la politique générale de l'Observatoire. La direction est chargée d'exécuter les décisions du conseil d'administration ainsi que les décisions prises en fonction des missions décrites aux articles 3 et 4. Elle assure la gestion journalière de l'Observatoire et établit chaque année un rapport relatif à la mise en œuvre de la politique générale de l'Observatoire.

Le Roi est également chargé de fixer le statut organique de l'Observatoire. Celui-ci a trait à la structure de l'Observatoire, à la composition du conseil d'administration et de la direction ainsi qu'au statut du personnel.

L'Observatoire est financé de différentes manières : principalement par une subvention à charge du budget général des dépenses et des subventions octroyées par d'autres pouvoirs, institutions ou organismes publics, accessoirement par des dons et des legs, par des revenus occasionnels ou toute autre recette provenant de l'exécution de son objet statutaire.

Enfin, il est nécessaire que l'Observatoire remette annuellement un rapport circonstancié de l'exécution de sa mission à la/au ministre de la Justice. Celle-ci / celui-ci transmet ce rapport aux Chambres législatives fédérales qui sont tenues d'en débattre dans le mois qui suit la transmission afin d'en assurer un suivi sérieux.

Joëlle MILQUET (cdH)
Melchior WATHELET (cdH)
Catherine DOYEN-FONCK (cdH)

dat domein actieve verenigingen en bij veldwerkers die zinvol kunnen worden gehoord om voortgang te boeken bij bepaalde dossiers. Al die personen zijn gebonden aan de inachtneming van het bepaalde in artikel 458 van het Strafwetboek met betrekking tot het beroepsgeheim.

In de praktijk omvat het Waarnemingscentrum een raad van bestuur en een directie waarvan de bevoegdheden door de Koning, bij een na overleg in de Ministerraad vastgesteld besluit, worden vastgesteld. De raad van bestuur beschikt over alle noodzakelijke bevoegdheden om het Waarnemingscentrum deugdelijk te laten functioneren en om de taken ervan naar behoren uit te voeren. Die raad is ermee belast uitvoering te geven aan de beslissingen die werden genomen op grond van de in de artikelen 3 en 4 omschreven taken. De raad van bestuur zorgt voor het dagelijks bestuur van het Waarnemingscentrum en brengt jaarlijks verslag uit over de wijze waarop concreet invulling werd gegeven aan het algemeen beleid van het Waarnemingscentrum.

Het komt tevens de Koning toe het organiek statuut van het Waarnemingscentrum vast te stellen. Dat statuut heeft onder meer betrekking op de structuur van het Waarnemingscentrum, op de samenstelling van de raad van bestuur en van de directie, alsmede op het personeelsstatuut.

Het Waarnemingscentrum wordt op diverse wijzen gefinancierd: voornamelijk door een subsidie ten laste van de algemene uitgavenbegroting en door subsidies die andere overheidsinstanties of openbare organen verlenen. Vermelden we in bijkomende orde nog de giften en legaten, incidentele inkomsten of iedere ontvangst voortvloeiend uit de uitvoering van de statutaire taken van het Centrum.

Tot slot is het noodzakelijk dat het Waarnemingscentrum aan de minister van Justitie jaarlijks omstandig schriftelijk rapporteert omtrent zijn taakvervulling. De minister zendt het verslag dan over aan de federale Wetgevende Kamers. Teneinde een deugdelijke opvolging van dat verslag te garanderen, zijn de Kamers verplicht het debat daarover uiterlijk een maand volgend op de verzending van het verslag, aan te vatten.

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Il est institué auprès du SPF Justice un centre indépendant dénommé «Observatoire des violences conjugales et familiales», dénommé ci-après l'Observatoire.

Le siège de l'Observatoire est établi dans l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale.

Art. 3

L'Observatoire est chargé des missions suivantes :

1° étudier le phénomène de la violence conjugale et familiale, collecter les informations en la matière, les traiter et produire des statistiques annuelles ainsi que rassembler toute l'information disponible dans un centre de documentation accessible tant aux professionnels qu'au grand public et la diffuser ;

2° assurer l'accueil et l'information du public, informer toute personne qui en fait la demande sur ses droits et obligations et sur les moyens de faire valoir ses droits ainsi que la diriger vers les associations compétentes ;

3° formuler, soit d'initiative, soit à la demande de toute autorité publique, des avis et recommandations visant à améliorer les moyens de lutte contre la violence conjugale et familiale.

Dans l'accomplissement de ses missions, l'Observatoire dialogue et collabore avec les associations, institutions, organes et services dont l'action se situe, exclusivement ou en partie, en ce domaine ou qui sont immédiatement associés à l'accomplissement des dites missions.

Le ministre ayant la Justice dans ses attributions ne peut donner que des injonctions positives à l'Observa-

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Bij de FOD Justitie wordt onder de naam «Waarnemingscentrum voor huiselijk geweld» een onafhankelijk centrum (hierna «Waarnemingscentrum») opgericht.

De zetel van het Waarnemingscentrum is gevestigd in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad.

Art. 3

Het Waarnemingscentrum wordt belast met de volgende taken:

1° het bestuderen van het verschijnsel van huiselijk geweld, het verzamelen van informatie daarover, het verwerken van die informatie en het aanleveren, op jaarbasis, van statistische gegevens alsmede het bundelen van alle beschikbare informatie in een documentatiecentrum waartoe zowel beroepsmensen als het grote publiek toegang heeft, alsook het verspreiden van die informatie;

2° de opvang en de voorlichting van het publiek, informatieverstrekking, aan iedere persoon die daarom verzoekt, over zijn rechten en plichten en over de middelen waarover hij beschikt om zijn rechten te doen gelden, alsmede het doorverwijzen van de betrokkene naar de terzake bevoegde verenigingen;

3° het formuleren, op eigen initiatief dan wel op verzoek van iedere openbare autoriteit, van adviezen en aanbevelingen ter verbetering van de middelen om huiselijk geweld te bestrijden.

Bij de uitvoering van zijn taken, treedt het Centrum in dialoog en werkt het samen met de verenigingen, instellingen, organen en diensten waarvan de werking zich, geheel of gedeeltelijk in dit domein voltrekt of die direct dan wel indirect bij het vervullen van voormelde taken kunnen worden betrokken.

De voor Justitie bevoegde minister kan ten aanzien van het Waarnemingscentrum alleen gebruik maken

toire dans le cadre des missions visées aux alinéas précédents.

Art. 4

Pour l'accomplissement de ses missions, l'Observatoire est habilité à :

1° rassembler toute information disponible et recueillir tout fonds d'archives ou de documentation relatif à la violence conjugale et familiale ;

2° faire, développer, soutenir et coordonner les études et recherches scientifiques en matière de violence conjugale et familiale nécessaires à l'exécution concrète de ses missions ;

3° consulter ou inviter à ses séances des associations et des personnes qualifiées dont l'audition lui paraît utile ;

4° élaborer un réseau entre les différents acteurs dans le domaine des violences conjugales et familiales.

Art. 5

Pour l'accomplissement de toutes ses missions, l'Observatoire peut requérir le concours d'experts.

Le Roi fixe les modalités d'indemnisation de ces experts.

Art. 6

Toutes les personnes traitant des données confidentielles recueillies par l'Observatoire sont soumises au respect du secret professionnel visé à l'article 458 du Code pénal. Cette obligation s'impose également à toute personne extérieure à l'Observatoire intervenant en qualité d'expert, d'enquêteur ou de collaborateur.

Art. 7

Les ministres et secrétaires d'État compétents mettent à la disposition de l'Observatoire, à sa demande, les informations nécessaires à l'accomplissement de ses missions. L'Observatoire peut demander l'avis des communautés, des régions, des autorités provinciales

van zijn positief injunctierecht in het raam van de in de vorige leden omschreven taken.

Art. 4

Voor de vervulling van zijn taken is het Waarnemingscentrum gerechtigd:

1° alle beschikbare informatie te verzamelen en elk archief of elke documentatieverzameling met betrekking tot huiselijk geweld te raadplegen;

2° de wetenschappelijke studies en het wetenschappelijk onderzoek inzake huiselijk geweld te verrichten, te ontwikkelen, te steunen en te coördineren, die nodig zijn voor de concrete uitvoering van die taken;

3° gekwalificeerde verenigingen en personen waarmee een hoorzitting nuttig lijkt, te raadplegen of op zijn vergaderingen uit te nodigen;

4° een netwerk huiselijk geweld tussen de verschillende betrokkenen tot stand te brengen.

Art. 5

Het Waarnemingscentrum kan voor de vervulling van al zijn taken de medewerking van deskundigen vorderen.

De Koning bepaalt de nadere regels inzake de vergoeding van deze deskundigen.

Art. 6

Al wie vertrouwelijke gegevens verwerkt die door het Waarnemingscentrum zijn ingewonnen, is verplicht het in artikel 458 van het Strafwetboek bedoelde beroepsgeheim in acht te nemen. Die verplichting geldt ook voor iedereen die niet tot het Waarnemingscentrum behoort maar als deskundige, enquêteur of medewerker optreedt.

Art. 7

Op verzoek van het Waarnemingscentrum verstrekken de bevoegde ministers en staatssecretarissen de inlichtingen die het Centrum nodig heeft om zijn taken te vervullen. Het Waarnemingscentrum kan het advies vragen van de gemeenschappen, de gewesten, de pro-

et communales ainsi que de tout organisme public, si cela s'avère utile à l'exécution de ses missions.

Art. 8

L'Observatoire comprend un conseil d'administration et une direction, dont les compétences sont fixées par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres.

Les membres du conseil d'administration sont désignés par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

La direction de l'Observatoire est nommée par le Roi.

Art. 9

§1er. Le conseil d'administration dispose de tous les pouvoirs nécessaires au fonctionnement de l'Observatoire et à l'exécution de ses missions. Il a notamment pour tâche de déterminer la politique générale de l'Observatoire.

§ 2. La direction est chargée d'exécuter les décisions du conseil d'administration ainsi que les décisions prises en fonction des missions décrites aux articles 3 et 4.

Elle assure la gestion journalière de l'Observatoire.

Elle établit chaque année un rapport relatif à la mise en œuvre de la politique générale de l'Observatoire.

En cas d'urgence, elle peut prendre toute décision qui s'avère nécessaire dans le cadre de ses missions et du fonctionnement de l'Observatoire. Cette décision doit être communiquée par écrit dans les 5 jours au/à la président(e) du conseil d'administration et est inscrite d'office à l'ordre du jour du prochain conseil d'administration.

Art. 10

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en conseil des ministres, le statut organique de l'Observatoire.

vinciale en gemeentelijke autoriteiten, alsook elke overheidsinstelling, als zulks voor de vervulling van zijn taken nuttig blijkt.

Art. 8

Het Waarnemingscentrum bestaat uit een raad van bestuur en een directie, waarvan de bevoegdheden door de Koning worden bepaald bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De leden van de raad van bestuur worden door de Koning aangewezen bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De directie van het Waarnemingscentrum wordt benoemd door de Koning.

Art. 9

§ 1. De raad van bestuur beschikt over alle bevoegdheden die nodig zijn voor de werking van het Waarnemingscentrum en voor de uitvoering van zijn taken. Hij heeft onder andere tot taak het beleid van het Waarnemingscentrum te bepalen.

§ 2. De directie is belast met de uitvoering van de beslissingen van de raad van bestuur, alsook van de beslissingen die worden genomen met het oog op de in de artikelen 3 en 4 beschreven taken.

De directie oefent het dagelijks bestuur van het Waarnemingscentrum uit.

Elk jaar stelt zij een verslag op met betrekking tot de praktische uitvoering van het beleid van het Waarnemingscentrum.

Bij urgentie kan zij elke beslissing nemen die nodig blijkt in het kader van haar taken en de werking van het Waarnemingscentrum. Die beslissing moet schriftelijk binnen 5 dagen aan de voorzit(s)ter van de raad van bestuur worden meegedeeld en wordt ambtshalve op de agenda van de volgende vergadering van de raad van bestuur ingeschreven.

Art. 10

Bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad stelt de Koning het organiek statuut van het Waarnemingscentrum vast.

Ce statut arrête notamment :

1° la structure de l'Observatoire, afin de pouvoir organiser de façon optimale l'exercice des différentes compétences mentionnées aux articles 3 et 4 et de permettre la collaboration des communautés et régions ;

2° la composition des organes visés à l'article 8 ;

3° le statut du personnel.

Art. 11

L'Observatoire est financé par :

1° une subvention à charge du budget général des dépenses ;

2° des subventions octroyées par d'autres pouvoirs, institutions ou organismes publics ;

3° des dons et des legs ;

4° des revenus occasionnels ;

5° toute autre recette provenant de l'exécution de son objet statutaire.

Art. 12

Le projet de budget est établi par le conseil d'administration.

Dans ce cadre, l'Observatoire assure à charge de ses moyens budgétaires le soutien de projets ponctuels visant à combattre les violences conjugales et familiales développés par les associations ayant pour objet social la prévention et l'élimination des violences conjugales et familiales.

Art. 13

L'Observatoire remet annuellement un rapport circonstancié de l'exécution de sa mission au ministre de la Justice. Celui-ci transmet ce rapport aux chambres législatives fédérales qui sont tenues d'en débattre dans le mois qui suit la transmission.

Dat statuut bepaalt met name:

1° de structuur van het Waarnemingscentrum, zodat de uitoefening van de verschillende in de artikelen 3 en 4 vermelde bevoegdheden optimaal kan worden georganiseerd en de medewerking van de gemeenschappen en gewesten mogelijk is;

2° de samenstelling van de in artikel 8 bedoelde organen;

3° het personeelsstatuut.

Art. 11

Het Waarnemingscentrum wordt gefinancierd door middel van:

1° een subsidie ten laste van de algemene uitgavenbegroting;

2° subsidies van andere overheden, instituten of overheidsinstellingen;

3° giften en legaten;

4° incidentele inkomsten;

5° elke andere ontvangst die voortvloeit uit de uitvoering van zijn statutair doel.

Art. 12

Het ontwerp van begroting wordt opgesteld door de raad van bestuur.

Het Waarnemingscentrum steunt in dat kader te zijnen laste afzonderlijke projecten ter bestrijding van huiselijk geweld die worden ontwikkeld door verenigingen die de preventie en eliminatie van huiselijk geweld tot maatschappelijk doel hebben.

Art. 13

Elk jaar overhandigt het Waarnemingscentrum een omstandig verslag over de uitvoering van zijn taak aan de minister van Justitie. Die zendt het verslag door naar de wetgevende federale kamers, die verplicht zijn het te bespreken binnen de maand volgend op de doorzending ervan.

Art.14

La Régie des bâtiments met à la disposition de l'Observatoire des locaux nécessaires à l'accomplissement de ses missions.

Art. 15

La présente loi entre en vigueur à la date fixée par le Roi.

20 octobre 2003

Joëlle MILQUET (cdH)
Melchior WATHELET (cdH)
Catherine DOYEN-FONCK (cdH)

Art. 14

De Regie der Gebouwen stelt de nodige lokalen voor de vervulling van de taken van het Waarnemingscentrum ter beschikking.

Art. 15

Deze wet treedt in werking op een door de Koning te bepalen datum.

20 oktober 2003